

water bengelen, vol aandacht voor de scheepjes, die stil weggleden, toen hij plotseling een ruk aan zijn voet voelde en tot zijn groote ontsteltenis vaststelde dat een groote inktvisch een van zijn vangarmen om zijn been had geslagen en trachtte hem naar gereden de trekken.

Bliksemnel wierp de schilder zijn schetsboek weg. Hij trachtte zich vast te klemmen aan den oever, middeleels om hulp schreeuwende. De inktvisch liet zich evenwel niet afschrikken; hij had acht vangarmen tot zijn beschikking en zich met een er van vasthoudende aan den rand, trachtte hij met de andere den ongelukkige geheel in zijn macht te krijgen.

Een visscher die op de noodkreten was toegesnel, wist de polyp doodelijk te wonden; langzaam, lieten de zuignapjes los en half bewusteloos werd Menichetti in veiligheid gebracht. De redder was echter niet tevreden voor hij het verradrijke ondiep had opgevischt en triomfantelijk aan het kantoor van den havensmeester had afgeleverd.

Een koninklijk Avontuur.

ONZE VOICST EN DE ZWEDSCHE SOL-DATEN.—Gedurende zijn verblijf te Stockholm, bij gelegenheid van het huwelijk van prins Leopold met prinses Astrid, de ed. koning Albert zooals gewoonlijk 's morgens vroeg, in burgerkleeding, een wandeling in de stad. Na aandachtig de merkwaardigheden van de mooi: Zweedsche hoofdstad te hebben bezocht, keerde de Vorst, niterst voldaan over zijn wandeling, naar het paleis terug. De schildwachten ter koninklijke leger echter niet en smelen hem den weg af zeggende: « Niemand mag hier binnen. »

« Maar ik ben de koning der Belgen », antwoordde onze Vorst in het Fransch, een taal die de soldaten niet begrepen. Vervolgens in het Engelsch: « I am the King of Belgium » en dan in het Duitsch: « Ich bin der Konig van Belgien ».

De schildwachten wilden echter van niets hooren. Daar mocht niemand binnen. Toen pogde de koning met een paar Zweedsche klanken hen aan het verstand te brengen dat hij den koning der Belgen was: « Kung Belg, kung Belg ! » riep hij hun toe. Doch de soldaten begrepen er nog minder van.

« 't Is een gok ! » zei op den duur een der schildwachten. « Waarschuw de politie of het gekkenhuis; ik zal op hem waken ! »

De andere schildwacht verrijde zich en begaf zich naar den wachtcommandant, die dadelijk ter plaats kwam.

Verbaasd, ontstut, stotterde de officier: « Maar... 't is... de Koning der Belgen! Presenteer... 't geweer ! »

en koning Albert trad glimlachend in het paleis, vertelde er zijn weder-ervaren en ontving van koning Gustaaf het volgend antwoord:

« Dat is het gevaar van hoeden met brede randen; nog een weinig, en we zagen noch den heid, noch den koning terug ! »

Tarief voor nieuwsbladen.

Bij Kon. Besluit worden de tarieven en voorwaarden van het postvervoer voor nieuwsbladen als volgt geregeld:

Art. 1. — Het port voor gefrankeerde nieuwsbladen en tijdschriften van allen aard, welke ten minste eenmaal per kwartaal verschijnen en herkoostig zijn uit en bestemd zijn voor het binnenland, is vastgesteld op 3 centimen per exemplaar of nummer, met inbegrip van het bijvoegsel en per 75 gram of gedeelte van 75 gram bruto gewicht.

Hetzelfde port wordt toegepast op de afzondelijke verzonden bijvoegsels.

Wanneer verschillende nummers of exemplaren in een zelfde zending verzonden zijn, is voormeld port voor ieder nummer of exemplaar afzonderlijk verschuldigd.

Art. 2. — Het tweede lid van artikel 14 van de wet van 30 Mei 1879, is gewijzigd bij Kon. Besluit van 15 December 1925, wordt vervangen door het volgende:

« Dit port wordt berekend tegen 3 centimen per nummer voor het eerste gewicht van 75 gram en een centiem per bijkomend gewicht van 50 gram of gedeelte van 50 gram; het wordt door het Beheer voor het geheel bepaald, zonder dat er voor dagbladen of zomaar per week verschijnende nieuwsbladen rekening dient gehouden met de buitengewone bijvoegsels, welke in den loop van het abonnement mochten verschijnen. »

Art. 3. — Al op de bepalingen strijdig met dit besluit, welke op 1 Januari 1927 van kracht worden, zijn ingetrokken.

De doodstrijd van de sigarenrijverheid.

Wat te voorzien was, is gebeurd; de tabaksrijverheid staat hier in België reeds met één voet in 't graf, de sigarenfabrikanten worstelen met den dood, zoovelen tusschen de 10.000 werklieden, die als sigarenmaker hun dagelijksch brood verdienen, le-

Drukkerij-Boekhandel COLLEE

Groote-Markt, 37-39, TONGEREN.

NAAML. MAATSCH.

Buitengewoon assortiment van Sint-Nicolaasgeschenken

BEELDEN- EN SCHILDERBOEKEN.

KINDOOZEN

Zie de uitstallingen.

Bureel- en Schoolbenodigheden

Vulpennen

Fantazieartikelen, enz.

Zeer voordeelige prijzen

ven thans van den openbaren onderstand op de kosten van den Staat.

De ongelukkige tabakswet heeft het onvermijdelijk gevolg gehad verwarrring te stichten, veel geld te verslinden, het vrije beroep aan banden te leggen, gansch de industrie te benadeelen, de werkloosheid merklijk te bevorderen, vele kleine fabrikan ten te vernooderen en zelf het bodrog in de hand te werken.

De heervan ministers Jaspas en Houtart hebben er veraderingen op nagehouden, gezamenlijk met hunne kabinetsoversten. Anderwijs werd er herhaaldlijk van wege de verschillende Patroonsvereeningen aangeklopt in het ministerie. Eindelijk beko men we dan toch dat er eene commissie van deskundigen, die zich zullen gelasten een nieuw barema op te maken, zal geformd worden.

Deze commissie, waarin de Vereeniging van Christelijke Sigarenfabrikanten zal vertegenwoordigd zijn door den persoon van haren gezachten voorzitter M. Martens, van Bree, zal bestaan uit de voorzitters der Verbonden van Sigarenfabrikanten, de afgevaardigden der sigarenmakers en hoogere Staatsbedienden. In de algemeene ledenvergadering der Christelijke Sigarenfabrikanten, gehouden te Antwerpen in het begin dezer maand, werd het voorstel in zake nieuw barema, uitgaande van M. Martens, druk besproken. Laat ons hopen dat ons voortaan meer recht moge geschieden en dat in het barema van 1 Jan. 1927 wij onze weuschen mogen verwezenlijkt zien.

(De Christelijke Werkgever).

De misdaden van een ouden man.

Te Coomben, in New Jersey, heeft de politie de hand gelegd op een eerbiedwaardig burger der stad, zekere Benjamin Wallace, een 75 jarigen grijsaar, wegens moord op zijn tien jaar jongere vrouw.

Wallace bekende zijn vrouw gedood te hebben omdat zij hem jarenlang het leven vergaaid had. Zij vergunde hem niet te rooken, noch het lezen der Zondagsbladen.

Wallace, die reeds overgrootvader is, zei bij het verhoor: « Veertig jaar lang heb ik mij de eeuwige plagerijen van mijn vrouw laten welgevallen, liet mij isoren dag van mijn leven door haar vervijftigen. Steeds had ze mij iets te verwijten, dat ik mijn kleeren aan den verkoorden haak ophing, sigarenasch op den vloer liet vallen, te veel suiker in de koffie deed, en zoo meer. Ten slotte is mijn geduld uitgeput geweest, en toen bevrijdde ik mij van den kwelgeest. Met een stoel en een bezemsteel heb ik mijn vrouw doodgeslagen. »

Toen een kleinzoon van den moordenaar, die bij zijn grootouders in huis is, uit de school thuiskwam, had hij zijn grootvader rustig in den leunstoel gevonden met een sigaar en de kraan, terwijl het lijk van de grootmoeder in een zijvertrek lag.

Een veroordeelde die geen gevang vindt. Een Normandier, zekere Paul Gascoin, was veroordeeld geworden tot zes dagen gevang. Gelijk een brave jongen bood de man aich aan in het gevang van-Caen, doch men wilde hem daar niet aannemen, daar men beweerde dat de groote bezuiniging diende in acht genomen. Niettegenstaande het aandringen en bidden en smeecken van den on-

gelukkigen sukkelaar geraakte hij maar niet gehuisvest en moest hij verder dolen.

De lierouwhebbende zondaar nam echter het vast besluit van kost wat kost zijne straf uit te doen en vond dan niet beter dan van zijn eigen spaarpenningen den trein te nemen en per express nogal naar Balleroy te reizen. De spreekwoordelijke hardvochtigheid van de gedarmen kennende, ging hij zich daar bij de harenmutsen aangeven doch had hier al even weinig succes. De pakke-man beweerde dat dergelijke aanbiedingen niet door de reglementen voorzien waren en wilden den jongen niet aanhouden. Nu vond Paul Gascoin echter dat het lang genoeg geduurd had, hij had en smeecke opnieuw en begon daarna te dreigen. Dat overtuigde de gedarmen eindelijk en... zij hielden den braven veroordeelde dan aan, hem belovende dat hij zijne schuld aan de maatschappij zou mogen vereffenen, ten koste van voedsel en huisvesting, welke natuurlijk ten nadeele van den Staat vallen.

Gelukkig dat de sukkelaar maar voor zes dagen veroordeeld was, hadde hij zoowel voor tien jaar moeten zitten, hij kon verzekerd zijn dat men nergens zou aangenomen hebben.

Voor alles wat de Geweefels en kleeders betreft voor Heeren, Damen en kinderen, wendt U in volle vertrouwen tot de Magazijnen

Au Pont des Arches, 48, Leopoldstraat, Luik. TELEFOON 1681.

waar gij altijd onberispelijke koopwaren zult vinden aan de laagste prijzen.

Specialiteit van kleeders voor Plechtigheden en voor rouw.

WAT ZE ZEGGEN...

De herbergier.

— Op veertig jaren gestorven ? 't Is geenen ouderdom. Ze eens wat borsels dat die nog had kunnen pakken.

De schoenmaker.

— Veertig jaren... die had minstens nog 25 paar schoenen kunnen verslijten.

De weduwe.

Was hij maar 5 jaar vroeger gegaan, dan had ik gemakkelijker een andere kunnen vinden.

De pastoor.

— Veertig jaar... een negenurenljk. Ware hij er 60 geworden, 't had een 10 of 11 urenljk geweest.

De dokter.

— Die had mij ten minste nog 20 jaar moeten opbrengen.

De apotheker.

— 't Is zonde... dan het is toch nog beter eenige jaren aansukkelcn, niet waar Madam ?

Zes fouten in de opvoeding. Een der bladen maakt gewag van de volgende zes fouten tegen de opvoeding, die de ouders wel eens ter harte mogen nemen:

1. De eerste fout is het slechte voorbeeld der ouders en huisgenooten; ruzie, dronkenschap, oneerlijkheid, godsdienstige onverschilligheid.

wordigheid der kinderen worden geveert niet alleen onbetamelijke woorden, maar liefdelooze, wraakzuchtige, hoogmoedige of hebzuchtige gesprekken.

3. De onenigheid der ouders en huisgenooten in de behandeling der kinderen, wanneer de eens vermaant en de andere toeroeft, de een bestraft en de ander beklagt. Ook wanneer de ouders en onderwijzers niet samenwerken, wanneer de ouders steet partij trekken van het kind tegen den onderwijzer.

4. Het verwennen der kinderen in de eerste levensjaren.

5. Wanneer men de kinderen behandel naar eigen hum of gril, niet naar verstandige regel en grondbeginsel.

6. Het onophoudelijk dreigen, schelden afkeuren en vloeken op de kinderen.

500

OVERVORMDE PNEUS

TE KOOP

Waarborg **600 K.m.**

minimum **50 % besparing**

Etabl. HUBIMONT S. A.

31 rue André Dumont, LUIK, - Tel. 6516

Aandoeningen der OOGEN

en van het GEZICHT

Dr. DEPAS

SPECIALIST

rue d'Archis, 7, LUIK.

Raadplegingen van 2 tot 4 u.

of bij afspraak.

TELEFOON 3337.